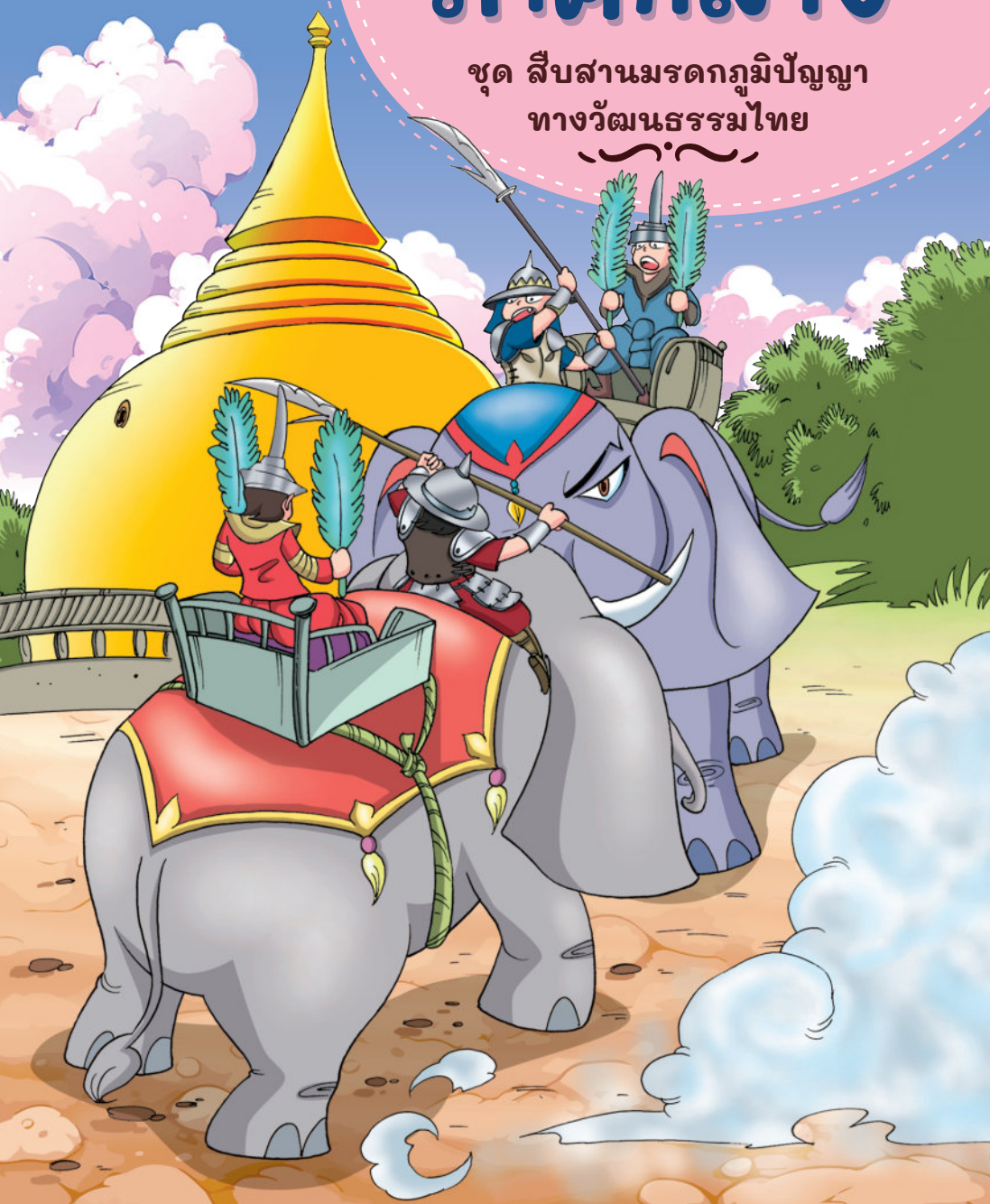

นิทานพื้นบ้าน ๔ ภาค

ภาคกลาง

ชุด สืบสานมรดกภูมิปัญญา
ทางวัฒนธรรมไทย

นิทานพื้นบ้าน ๕ ภาค

ภาคกลาง

ชุด สืบสานมรดกภูมิปัญญา
ทางวัฒนธรรมไทย

นิทานพื้นบ้าน ๔ ภาค

ภาคกลาง

ชุด สืบสานมรดกภูมิปัญญา
ทางวัฒนธรรมไทย

บรรณาธิการอำนวยการ ผ่องเพ็ญ อาษาเทวัญ บรรณาธิการ รุ่งโรจน์ อาษาเทวัญ
ผู้ช่วยบรรณาธิการ รัตนา ภูมิพิทักษ์
ผู้เขียน กฤษกร เพชรนอก ออกแบบปก ศรินทิพย์ ใจปทุม
คอมพิวเตอร์กราฟิก สุพัชรี ศรีเพชร พิสูจน์อักษร สิริพรรณ โพธิ์ศรีสุข
เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ 978-616-596-147-9

จัดทำจำหน่ายโดย บริษัท สกายบุ๊กส์ จำกัด 28, 30, 32
ซอยรังสิต-ปทุมธานี 16 ซอย 7 ต.ประชาธิปัตย์ อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี 12130
โทรศัพท์ 0-2958-1125, 0-2958-1127

e-mail : sales@skybook.co.th , saleskybook@gmail.com

www.facebook.com/skybook.co.th

www.skybook.co.th

© สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2565

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ
กฤษกร เพชรนอก.

นิทานพื้นบ้าน ๔ ภาค ภาคกลาง.--ปทุมธานี :
สกายบุ๊กส์, 2567.

136 หน้า.-- (สืบสานมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมไทย).

1. นิทาน. I. ชื่อเรื่อง.

398.2

ISBN 978-616-596-147-9

คำนำ

นิทานพื้นบ้านเป็นเรื่องเล่าเกี่ยวกับเรื่องราวเหตุการณ์ และความเป็นมาของสิ่งต่างๆ ที่อยู่ในท้องถิ่นนั้น ซึ่งเกิดขึ้นจริงหรืออาจจะเป็นเรื่องที่แต่งขึ้น เช่น เรื่องราวที่เกี่ยวกับตำนานของสถานที่ต่างๆ หรือความเป็นมาและสาเหตุของชื่อสถานที่เหล่านั้น โดยเล่าสืบต่อกันมาเพื่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน และได้สาระที่เป็นคติสอนใจ เช่น ความดี ความกตัญญู ความซื่อสัตย์

นอกจากนี้นิทานพื้นบ้านยังสะท้อนให้เห็นถึงสภาพชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยในภูมิภาคต่างๆ รวมทั้งความเชื่อ ความศรัทธาในหลักของการทำความดี

ความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ และความซื่อสัตย์สุจริต ทั้งนี้
นิทานพื้นบ้านจะแสดงให้เห็นถึงภูมิปัญญาของคนไทยที่มี
คุณค่ายิ่ง

ดังนั้น **นิทานพื้นบ้านภาคกลาง** เล่มนี้ จึงเป็นการ
รวบรวมและเรียบเรียงมรดกทางวัฒนธรรมที่สะท้อนให้เห็น
สภาพของสังคม วิธีการดำเนินชีวิต ความเชื่อ ขนบธรรมเนียม
ประเพณี ตามสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อมของกลุ่มชน
แต่ละท้องถิ่นที่อยู่ในพื้นที่ภาคกลาง อีกทั้งยังถือเป็นการ
อนุรักษ์ และร่วมสืบสานมรดกทางวัฒนธรรม “นิทาน
พื้นบ้าน” ไม่ให้สูญหายไปจากสังคมไทยอีกทางหนึ่งด้วย

กฤษฎกร เพชรนอก

สารบัญ

พระเจ้าแสนน้ำผึ้ง-
พระนางสร้อยดอกหมาก

๗

เตาสามโศก

๑๗

เส้าไห่

๒๔

พระยาบาง-พระยาพาน

๓๐

เจ้ากรมขุนาก

๔๐

สองพี่น้อง

๖๐

หุ้หุ้สามพัน

๔๓๗

ตำนานสัตว์พระนสนัขกลิ้ง

๔๔

ແມ່ນາທພຸສະໄຊນາ
໑໗໒

ຂຸສະເຂັ້ມປິງ
໒໖

ຕາກສູກໄດ້
໒໔

ນ້ຳຕາກສາສິກາ
໑໐

ນາງພູມາກາເຜື້ອກ
໖໔

ເນສນ້ອຍ
໖໐

ສູກນາດີອ
໑໐໑

ຢ່າງເຂັ້
໑໔

ຍາຍັກັບຕາ

໑໐໙

ເມຣສາ-ຊາມສູ່ຊ

໑໐໙

ນິການໄມ້ຮູ້ໝູນ

໑໑໐

ດງແມ່ນາງເມືອງ

໑໑໑

ຫລວງພ່ອໂສ້ຮຸ

໑໑໑

ສູນາດັ່ງເມື

໑໑໑

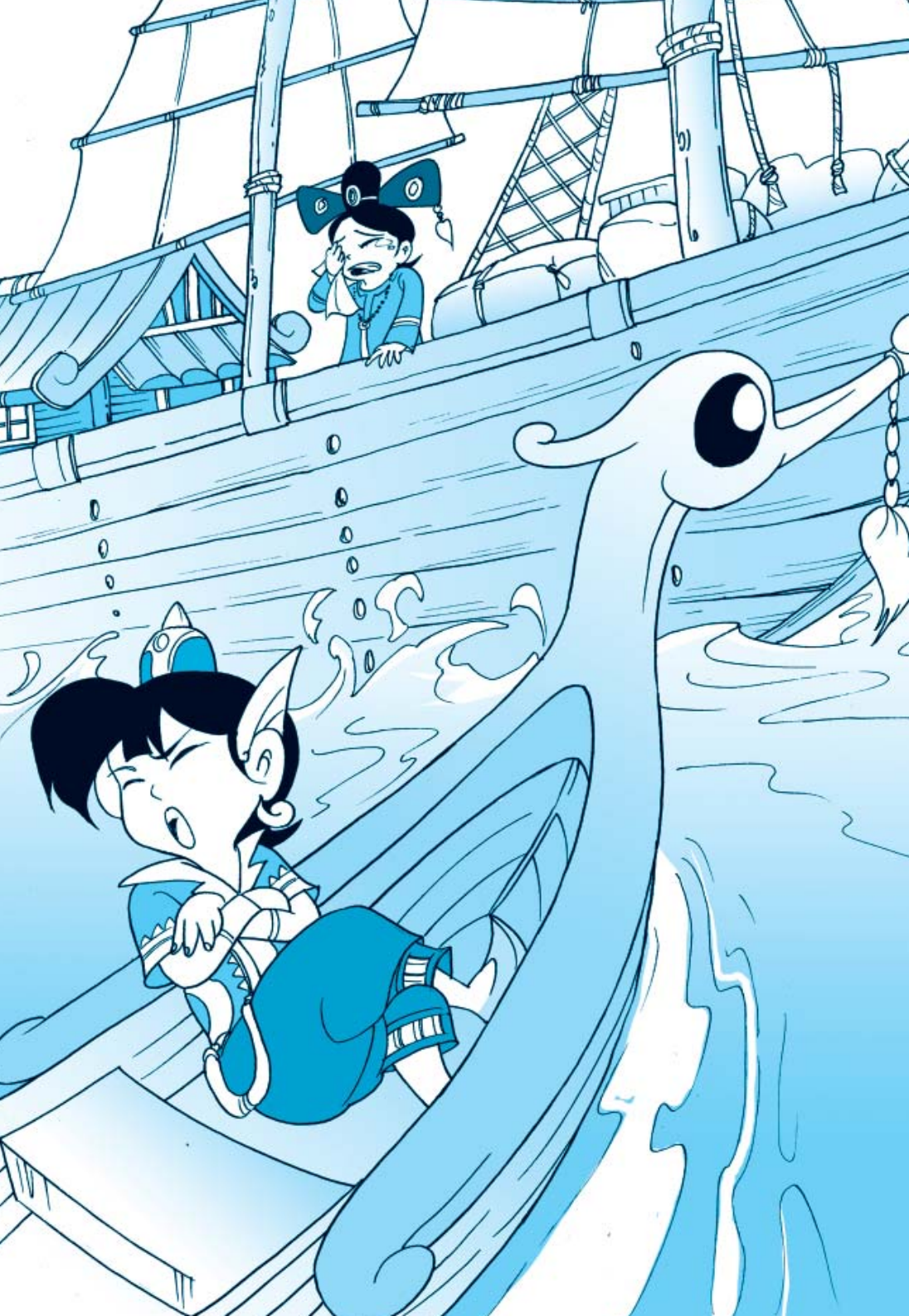
ແມສງອັປສັກຜູ້

໑໑໑

ຫລວງຕາທອງ

໑໑໐

พระเจ้าสายน้ำผึ้ง- พระนางสรี้อยดอกลีลาวดี

ครั้งหนึ่งนานมาแล้ว ในสมัยก่อนที่พระเจ้าอยู่ทองจะทรงสร้างกรุงศรีอยุธยา กล่าวถึงพระเจ้าสายน้ำผึ้ง เดิมเป็นเด็กเลี้ยงควายที่มีความเฉลียวฉลาดและเป็นผู้เก่งกล้ามากกว่าบรรดาเด็กๆ ที่ไปเลี้ยงควายด้วยกัน วันหนึ่งขณะที่กำลังเล่นเป็นพระเจ้าแผ่นดินอยู่นั้น ได้สั่งให้นาเด็กเลี้ยงควายคนหนึ่งไปตัดคอกด้วยไม้ดอก ซึ่งในขณะที่เด็กเลี้ยงควายอีกคนที่เล่นเป็นเพชรฆาตฟันไม้ดอกลงไปก็คอกเพื่อน เหตุอัศจรรย์ก็เกิดขึ้น เมื่อคอกของเด็กคนนั้นขาดหลุดออกจากป่าทันที

...๑๐...

พระเจ้าสายน้ำผึ้ง-
พระนางสร้อยดอกหมาก

ในช่วงเวลาเดียวกัน เหล่าเสนาอำมาตย์
ชั้นผู้ใหญ่ของเมืองกำลังเสียดายเรือเพื่อหา
เจ้าผู้ครองนครองค์ใหม่อยู่ เพราะเจ้าแผ่นดิน
พระองค์ก่อนสิ้นพระชนม์และไม่มีรัชทายาท
ขึ้นปกครองบ้านเมืองสืบแทน ครั้นเดินทางมา
ถึงกลุ่มของเด็กเลี้ยงควายที่กำลังเล่นกันอยู่
เรือเสียดายก็ไม่ยอมเคลื่อนไปไหน แม้ว่าบรรดาฝีพายทั้งหลาย
จะออกแรงกันอย่างเต็มที่ก็ตาม

ดังนั้น เหล่าเสนาอำมาตย์ทั้งหมดจึงพากันขึ้นฝั่ง ครั้นเห็น
เด็กเลี้ยงควายคนหนึ่งถูกไม้ตอกตัดคอจนขาดก็แปลกประหลาดใจ
ยิ่งนัก ต่างพากันตามหาผู้ออกคำสั่งประหารเพื่อน ในที่สุดก็มา
พบกับผู้ออกคำสั่งซึ่งเป็นเด็กเลี้ยงควายที่เล่นเป็นพระเจ้าแผ่นดิน
เหล่าเสนาอำมาตย์ทั้งหลายเห็นพ้องต้องกันว่าเด็กน้อยคนนี้
เปี่ยมไปด้วยบุญญาธิการจึงพร้อมใจกันอัญเชิญให้ขึ้นเป็นพระเจ้า-
แผ่นดินองค์ใหม่ของกรุงไทยสืบไป

กล่าวถึงพระเจ้ากรุงจีน ผู้ปกครองเมืองจีน พระองค์ทรง
มีพระธิดาบุญธรรมที่ถือกำเนิดมาจากจันทน์หมากพระองค์หนึ่ง
สร้างความปลาบปลื้มยินดีให้กับพระเจ้ากรุงจีนเป็นยิ่งนักที่มี
บุตรบุญธรรมเป็นผู้มีบุญญาธิการ พระองค์จึงตั้งชื่อให้พระธิดาว่า
พระนางสร้อยดอกหมาก

เมื่อพระนางสร้อยดอกหมากเจริญเติบโตเข้าสู่วัยสาว
ความงามของพระนางก็เป็นที่เลื่องลือไปทั่วทุกสารทิศ จนกระทั่ง

ถึงวัยอันสมควรที่จะมีคู่ครอง พระเจ้ากรุงจีนจึงรับสั่งให้โหรหลวง
มาทำนายดวงชะตาของพระนางสร้อยดอกหมาก เพื่อจะได้ทรง
ทราบว่พระธิดานั้นคู่ควรกับกษัตริย์ของเมืองใด ซึ่งโหรหลวงได้
ทำนายว่า พระนางสร้อยดอกหมากนี้จะได้คู่ครองเป็นพระเจ้า
แผ่นดินของกรุงไทยเป็นแน่แท้

ครั้นได้ยินคำทำนายทายทักจากโหรหลวงเช่นนั้น พระเจ้า
กรุงจีนจึงแต่งพระราชสาสน์ให้เสนาอำมาตย์และราชทูตนำเข้าเฝ้า
พระเจ้าสายน้ำผึ้งแห่งกรุงไทยทันที โดยมีความว่าพระเจ้ากรุงจีน
ให้มาเป็นพระราชไมตรีถึงพระเจ้ากรุงไทย ด้วยมีพระประสงค์จะ
ยกพระธิดาให้เป็นพระมเหสี ขอให้พระองค์เสด็จออกมารับโดยเร็ว

ฝ่ายพระเจ้าสายน้ำผึ้งหลังจากได้รับพระราชสาสน์ของ
พระเจ้ากรุงจีนแล้วก็เกิดความปลาบปลื้มปีติยิ่งนัก จึงตอบพระ
ราชสาสน์ของพระเจ้ากรุงจีนไปว่า เมื่อถึงเดือนสิบสองจะจัด
ขบวนเรือออกไปรับพระนางสร้อยดอกหมากด้วยพระองค์เอง

ครั้นถึงจุลศักราช ๓๙๕ ราวๆ ปี พ.ศ.
๑๕๗๖ ตรงกับปีมะเมีย แรม ๑๑ ค่ำ เดือน
๑๒ พระเจ้าสายน้ำผึ้งก็เสด็จไปเมืองจีนด้วย
ขบวนเรือ ขณะเสด็จไปถึงหน้าวัดปากคลองได้
ทอดพระเนตรเห็นรวงผึ้งเกาะติดอยู่ที่อกไก่ได้
ข้อฟ้าหน้าบันพระอุโบสถ พระเจ้าสายน้ำผึ้งจึง
นมัสการพระพุทธปฏิมากร และอธิษฐานต่อ
องค์พระประธานในพระอุโบสถว่า หากพระองค์

...๑๑...

พระเจ้าสายน้ำผึ้ง
พระนางสร้อยดอกหมาก

...๑๒...

พระเจ้าสายน้ำผึ้ง-

พระนางสร้อยดอกหมาก

มีบุญญาธิการที่จะสามารถปกครองบ้านเมือง
และไพร่ฟ้าประชาชนให้อยู่อย่างร่มเย็นเป็นสุข
สืบไปแล้ว ขอให้น้ำผึ้งจากรวงหยดลงมาที่เรือ
และกลัวเอาเรือขึ้นไปเทียบที่กำแพงแก้วด้วยเถิด

สิ้นคำอธิษฐาน ปรากฏว่าน้ำผึ้งได้หยด
ลงมากลัวเอาเรือพระที่นั่งขึ้นไปจริงๆ แสดงให้
เห็นถึงความศักดิ์สิทธิ์แห่งคำอธิษฐานและบุญญาบารมีของ
พระองค์ ด้วยเหตุนี้พระองค์จึงได้รับการขนานพระนามว่า
“พระเจ้าสายน้ำผึ้ง” นับตั้งแต่นั้นมา

จากนั้นพระเจ้าสายน้ำผึ้งจึงตรัสกับเสนาอำมาตย์ว่า
พระองค์มีพระประสงค์จะเสด็จไปเมืองจีนตามลำพัง ขอให้เหล่า
เสนาอำมาตย์ที่ติดตามมาด้วยทั้งหมดเดินทางกลับไปดูแลบ้าน
เมืองแทนพระองค์ก่อน โดยพระองค์ได้เสด็จไปเมืองจีนด้วยเรือ
พระที่นั่งเอกชัยเพียงลำเดียว

จนกระทั่ง พระองค์เสด็จถึงเมืองจีนเมื่อเรือพระที่นั่งเอกชัย
เข้าเทียบท่าที่อ่าวเมืองจีนก็สร้างความอัศจรรย์ใจให้กับชาว
เมืองยิ่งนัก เพราะเรือพระที่นั่งนั้นลำเล็กมาก แต่สามารถฝ่า
คลื่นลมในมหาสมุทรมาจนถึงเมืองจีนได้อย่างปลอดภัย ฝ่าย
พระเจ้ากรุงจีนเมื่อทรงทราบว่าพระเจ้าสายน้ำผึ้งเสด็จมาถึงแล้ว
ก็ได้แต่งเรือขบวนเรือออกมารับเสด็จอย่างสมพระเกียรติ